

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte - Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Nadejda Toma,
examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia (oficiul central), Gheorghieva Dora și de către inculpatul Vîhodeț Nicolai și avocatul acestuia, Arnaut Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Taraclia din 21 martie 2014 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Vîhodeț Nicolai

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 19.08.2013 - 21.03.2014;

instanța de apel: 06.06.2014 - 16.03.2015,
19.02.2016 - 07.12.2016;

instanța de recurs: 10.06.2015 - 29.09.2015,
20.02.2017 - 24.05.2017

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 21 martie 2014, Vîhodeț N. a fost condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative de dispoziție pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 5 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul primăriei s. Musaitu, r-nul Taraclia a sumei de 139 973,43 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Vîhodeț N. executând funcția de primar al s. Musaitu, r-nul Taraclia și fiind persoană ce exercită o funcție de demnitate publică, fiindu-i acordate anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, depășind limitele

drepturilor și atribuțiile acordate acestuia, și anume prin încălcarea prevederilor imperative ale legii, anume a art. 77 alin. (55) a Legii nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația publică locală”, în conformitate cu care darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, art. 10 alin. (7), (8), (10) a Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308-XIII din 25.07.1997.

Potrivit legii nominalizate reiese că, pentru arenda terenurilor care sunt în proprietate publică se stabilește plata anuală de arendă a terenurilor nu mai puțin de 2% din prețul normativ al pământului, dar în cazul arendării terenurilor prin licitație sau prin concurs, plata anuală de arendă se stabilește la licitație (concurs), și constituie nu mai puțin de 2% din prețul normativ al terenului arendat. Vîhodeț N. în încălcarea rezultatelor licitației și hotărârii comisiei de licitație a Primăriei s. Musaitu, r-nul Taraclia din 06.08.2010, în conformitate cu care plata anuală de arendă a terenului sub obiectivul acvatic cu numărul cadastral 8724306259, cu suprafața 25,18 ha, aparținut Primăriei s. Musaitu, r-nul Taraclia, care a fost stabilit în mărime de 92 000 lei, Vîhodeț N. aflându-se în s. Musaitu, r-nul Taraclia, la 10.08.2010 prin încheierea din numele Primăriei s. Musaitu, r-nul Taraclia cu câștigătorul licitației, cet. Harin V. a contractului de arendă a bunului imobil indicat pe termen de 6 ani, a stabilit o altă plată anuală de arendă diminuată la suma de 6 889,10 lei.

Vîhodeț N. a transmis în arendă terenul persoanei indicate, bunul imobil cu nr. cadastral 8724306259 la preț diminuat, acțiuni prin care au cauzat daună considerabilă intereselor publice în rezultatul încălcării grave a cerințelor legii, a actelor normative și a atribuțiilor sale. La fel, el a cauzat daună considerabilă și Primăriei s. Musaitu, r-nul Taraclia care este estimată la suma de 139 973,43 lei, care constituia diferența între plata stabilită pentru arendă și plata pentru arenda stabilită de acesta, menționate prin încheierea contractului și plata achitată de arendaș pentru perioada anilor 2010 până la data de 22 iulie 2013.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și inculpatul, care au solicitat:

- *procurorul* casarea parțială a acesteia în latura penală, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Vîhodeț N. în baza art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, să-i fie stabilit 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 5 ani, în rest sentința să fie menținută.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat că, aplicarea prevederilor art. 79 și art. 90 Cod penal de către instanța de judecată în privința inculpatului, sunt neîntemeiate, deoarece, în cadrul examinării cauzei penale nu au fost depistate circumstanțe excepționale pentru aplicarea acestor prevederi.

Un alt motiv invocat de procuror a fost faptul că, inculpatul a comis o

infracțiune gravă, prin care a adus prejudiciu considerabil Primăriei s. Musaitu, fiind estimat la 139 973,43 lei.

La fel, a menționat și faptul că inculpatul anterior prin sentința din 04.07.2006 a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal.

Conduita inculpatului în timpul comiterii infracțiunii și după comiterea infracțiunii nu demonstrează temeinicia aplicării prevederilor art. 79 Cod penal, inculpatul nu a recunoscut vina, lipsa căinței sincere, dauna nerecuperată, sunt circumstanțe ce demonstrează că pedeapsa condiționată aplicată de prima instanță nu este echitabilă.

- *inculpatul*, casarea parțială a acesteia în partea laturii civile și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea civilă, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a invocat că, nu este de acord cu sentința, în partea ce ține de admiterea acțiunii civile, deoarece prin licitația care a avut loc la 06.08.2010, după ce s-a petrecut licitația și persoana câștigătoare era deja cunoscută, el a dat ordin de a fi încheiat un contract de arendă asupra terenului cu nr. cadastral 8724306259, cu suprafața de 25,18 ha, care din considerentele sale nu aparține Primăriei. Contractul de arendă a fost încheiat la 10.08.2010 la suma totală de 92 000 lei, din care plata de arendă anuală constituia de 16 889,10 lei. Suma de plată pentru arenda anuală a fost stabilită de către specialistul Primăriei.

La fel, inculpatul a menționat că, de către arendașul Harin V., pe parcursul arendării terenului din 10.08.2010 până la 10.08.2011 au fost achitate 92 000 lei cu titlu de achitare a licitației și 5206 lei în calitate de plată pentru arenda terenului, în total fiind achitați 97 206 lei.

Mai mult, prin hotărârea Judecătoriei Taraclia din 26.04.2011, OCT a fost obligat de a înregistra bunul imobil cât și dreptul de proprietate pe numele organului public al s. Musaitu, care avea suprafața totală de 32 639,5 m², fiind o parte componentă a bunului imobil cu nr. cadastral 8724306259, însă în conformitate cu Certificatul din 13.05.2011 eliberat de către OCT, bunul imobil a fost înregistrat pe numele Primăriei s. Musaitu la 11.05.2011. Astfel, din momentul înregistrării bunului imobil, și anume a hidrotehnicii pe numele Primăriei s. Musaitu, obiectul contractului de arendă a încetat să existe, fiind necesar de a schimba contractul de arendă cât și condițiile acestuia. Însă de către Primăria s. Musaitu nu au fost luate în considerație faptele date și nu a fost încheiat un alt contract de arendă cu arendașul, motiv care a servit la pricinuirea Primăriei s. Musaitu a pagubei materiale în mărime de 99 323 lei.

De asemenea, în apel suplimentar, inculpatul a mai invocat că, prima cerere de apel a fost depusă de avocatul acestuia, el însă a semnat apelul fără a-l studia și nu este de acord cu prima cererea de apel, deoarece, se consideră nevinovat,

iar în acțiunile sale lipsesc elementele componente ale infracțiunii.

Astfel, inculpatul a menționat că, în cadrul examinării cauzei în prima instanță cât și în instanța de apel nu își recunoaște vinovăția în cele incriminate, deoarece nu are nici o vină în cele comise. Astfel, sentința fiind ilegală și neîntemeiată, emisă cu aplicarea eronată a probelor prezentate de partea acuzării, care de fapt nu demonstrează vinovăția lui.

Adițional, inculpatul a menționat și faptul că, terenul dat în arendă cu suprafața de 25,18 ha cu nr. cadastral 8724306259 se referă la terenurile fondului de apă, la care la fel a făcut trimitere și care atestă faptul că acțiunile întreprinse au fost efectuate conform legislației în vigoare.

Terenul aflat în litigiu a fost trecut pe numele Primăriei la 11.05.2011, iar contractul de arendă deja era în vigoare și se execută de către arendaș. S-au invocat și prevederile art. 28 al Legii privind fondul piscicol, pescuitului și piscicultura privind dreptul de folosință al terenurilor fondului apelor și prevederile art. 1 al Legii privind proprietatea publică, art. 291, 296 Cod civil, privind proprietatea publică, din care rezultă că Primăria nu putea să dea în arendă terenul aflat sub apă, fără a fi proprietar al construcțiilor hidrotehnice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 16 martie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut pe Vîhodeț N., culpabil de comiterea faptei prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în baza probelor administrate în cauză, apreciate în mod corespunzător.

Deși, inculpatul nu recunoaște vina, din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauză rezultă că dânsul deși a luat poziția negării oricărei vinovății, de fapt și-a dat perfect seama de actele pe care le-a comis, de gravitatea acestora și penalitatea lor.

Astfel, culpa inculpatului în comiterea infracțiunii imputate este dovedită în întregime prin cumulul probelor administrate și verificate în cauză, inclusiv, în instanța de apel, și anume prin: - *actul din 19.10.2012 de efectuare a controlului financiar complex în cadrul Primăriei s. Musaitu. (f.d. 10-23 Vol. I); - anexă la materialele Inspecției Financiare (f.d.24-123, Vol. 1); - procesul-verbal de ridicare din 16.07.2013 (f.d. 147, Vol. 1); - contractul de arendă din 10 august 2010 (f.d. 148-152, Vol. I); - actul de primire - predare a terenului arendat din 10 august 2010 (f.d.153-155, Vol. I); - lista de calcul (f.d. 156-157, Vol. 1); - procesul-verbal nr. 2 din 06.08.2010 ședinței comisiei de licitație (f.d. 159-161 Vol. I); - procesul-verbal nr. 3 din 06.08.2010 privind rezultatele licitației din 06.08.2010 (f.d. 162 Vol. I); - hotărârea nr. 04/1 din 16 iulie 2010 a Consiliului sătesc Musaitu (f.d. 163 Vol. I); - certificatul eliberat de către Primăria s. Musaitu (f.d. 176 Vol. I); - procesul-verbal nr. 3 din 28.05.2010 a Consiliului*

sătesc Musiatu (f.d. 188- 191 Vol. I); - hotărârea nr. 05/2 din 30 iulie 2010 a Consiliului sătesc Musaitu (f.d. 192 Vol. I); - cerere nr. 1 privind participarea la licitație (f.d. 194 Vol. I); - cererea nr. 2 privind participarea la licitație (f.d. 196 Vol. I); - cererea nr. 3 privind participarea la licitație (f.d. 199 Vol. I); - cerere nr.4 privind participarea la licitație (f.d.200 Vol. I); - cerere nr. 5 privind participarea la licitație (f.d.202 Vol. I); - contractul de arendă din 10 august 2010 (f.d. 210-212 Vol. I); - actul de primire-predare (f.d. 213-214 Vol. I); - anexă la contractul de arendă din 15 iunie 2010 (f.d. 215-216 Vol. I); - procesul-verbal al ședinței comisiei de licitație a Primăriei s. Musaitu din 06 august 2010 (f.d.218-220 Vol. I); - acte de concretizare a calculului de plată a datoriei pe arendă din 13.09.2013 (f.d. 17 Vol. II); - plan cadastral (f.d. 34 Vol. II), extras din Registrul bunurilor imobile eliberate de OCT Taraclia din 13.05.2011 (f.d. 35 Vol. II); - certificatul eliberat de către Primărie s. Musaitu (f.d. 36 Vol. II); - declarațiile reprezentantului părții civile Tașnicenco Iv. (f.d. 45-48 Vol. II, 130-131 Vol. II, 54 Vol. III); - declarațiile martorului Tucan T. (f.d.49-50 Vol. II, 109-112 Vol. II, 159 Vol. II); - declarațiile martorului Romanov V. (f.d.51-52 Vol. II, 118 Vol. II); - declarațiile martorului Chiurcci Oxana (f.d.53-55 Vol. II, 113-117 Vol. II, 124-125 Vol. II, 155 Vol. II); - declarațiile martorului Tașnicenco R. (f.d.56-58 Vol. II, f.d. 79-80 Vol. II, 98 Vol. II, 156-158 Vol. II); - planul cadastral (f.d. 62 Vol. II); - extrasul din Registrul bunurilor imobile eliberate de OCT Taraclia din 13.05.2011 (f.d. 63 Vol. II); - certificatul eliberat de către Primăria s. Musaitu (f.d.64 Vol. II); - declarațiile martorilor: Celac L. (f.d. 70-71 Vol. II, 128-129 Vol. II, 173 Vol. II); Pavlenco P. (f.d. 72-73 Vol. II, 126 Vol. II, 204 Vol. II); Socolenco Vl. (f.d. 74-75 Vol. II, 127 Vol. II, 205 Vol. II); Șișcov D. (f.d. 76-78 Vol. II); Dragon Ed. (f.d. 90-93 Vol. II, 107-108 Vol. II); Harin V. (f.d. 94-97 Vol. II); Bogdan Vl. (f.d. 169-172 Vol. II); - procesul-verbal licitației nr. 2 din 06.08.2010 (f.d. 101-103 Vol. II); - declarațiile inculpatului Vîhodeț N. (f.d. 133-146 Vol. II, 160 Vol. II, 202-203 Vol. II, 215 Vol. II).

Totodată, instanța de apel făcând trimitere la materialele cauzei a precizat că prin acestea se confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele inculpatului privind lipsa în acțiunile acestuia a elementelor constitutive al infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, or, nerecunoașterea nevinovăției nu egalează cu temeiul de achitare invocat și a fost considerat de instanța de apel ca metodă de apărare.

Astfel, potrivit procesului-verbal nr. 3 al ședinței Consiliului local al s. Musaitu, r-nul Taraclia din 28.05.2010 și prin hotărârea din 30.07.2010 a Consiliului local, s-a menționat faptul că la licitația publică a fost expus bunul imobil și anume lotul de teren al obiectului acvatic (f.d.188-192, Vol. I).

Conform procesului-verbal nr. 3 privind rezultatele licitației din 06.08.2013 a Primăriei s. Musaitu, r-nul Taraclia, în care s-a indicat că câștigătorul licitației este Harin V., fiind stabilită plata anuală de arendă în mărime de 92 000 lei (f.d. 162,

vol. I, f.d. 101, vol. II). În acest proces-verbal la pct. 2 este direct indicat că prețul inițial al lotului depus la licitație este estimat la suma de 16 889,10 lei.

Contrar rezultatelor licitației, inculpatul în funcția de primar al s. Musaitu, potrivit contractului de arendă a terenului sub obiectul acvatic din 10.08.2010, a încheiat între Primăria s. Musaitu, r-nul Taraclia, în persoana primarului Nicolai V. și Harin V., în care este *indicată plată anuală de arendă în mărime de 16 889,10 lei* (f.d. 148-158, Vol. I).

De asemenea, instanța de apel a precizat că, nu sunt întemeiate argumentele apelului precum că, bunul imobil dat în arendă nu constituie proprietate a Primăriei, iar faptul prezentării hotărârilor judiciare în cauze civile nu eliberează pe inculpat de răspundere penală pentru depășirea atribuțiilor de serviciu ce a cauzat urmări grave.

Prin urmare, instanța de apel constată că, ultimul a acționat contrar atribuțiilor de funcție și contrar intereselor publice prin ce a prejudiciat grav interesele primăriei, cauzând prejudiciu material estimat la suma de 139 973,43 lei.

Colegiul penal a considerat neîntemeiat apelul procurorului privind netemeinicia sentinței în partea stabilirii pedepsei, deoarece la stabilirea acesteia, prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului și, anume că s-a comis o infracțiune intenționată, consumată, din categoria infracțiunilor grave, de personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, este de vârstă înaintată, pensionar, este veteran al MAI, nu are antecedente penale, ulterior au fost înlăturate consecințele infracțiunii (fiind adoptate hotărâri judecătorești de anulare a actelor ilegale).

Mai mult ca atât, s-a ținut cont de faptul că de la comiterea infracțiunii a trecut o perioadă de timp esențială, cât și comportamentul ulterior al inculpatului care a întreprins măsuri de înregistrare a obiectului hidro-tehnic după primărie (prin depunerea acțiunii în judecată).

Astfel, circumstanțele enumerate au fost considerate în cumul ca circumstanțe excepționale ce au permis aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 79 Cod penal și întemeiat s-a ajuns la concluzia că nu este rațional ca Vîhodeț N. să execute pedeapsa stabilită, aplicând prevederile art. 90 Cod penal.

Din considerentele menționate, instanța de apel a ajuns la concluzia că pedeapsa aplicată inculpatului este corespunzătoare și echitabilă, nefiind cazul înăspririi acesteia.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul acuzatorului de stat potrivit căruia la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, deoarece, antecedentul este stins (fiind aplicate prevederile art. 55 Cod penal), astfel nefiind valabil la individualizarea pedepsei.

6. Împotriva hotărârilor menționate au declarat recursuri ordinare procurorul, inculpatul și avocatul acestuia, Arnaut Al-dru, care au solicitat:

- *procurorul*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală, casarea parțială a deciziei instanței de apel și rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului declarat acuzatorul de stat a indicat că, atât instanța de fond cât și cea de apel au examinat sub toate aspectele complet și obiectiv probele administrate la dosar, just au încadrat fapta comisă și corect au ajuns la concluzia despre vinovăția lui Vîhodeț N. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, însă, la stabilirea pedepsei instanțele inferioare au interpretat eronat prevederile art. 79 Cod penal stabilindu-i inculpatului o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de sancțiunea articolului incriminat și au aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

Instanța de apel nu s-a expus asupra faptului care sunt circumstanțele atenuante excepționale legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului și cel mai important de comportarea lui după consumarea infracțiunii, cum prevede art. 79 alin. (1) Cod penal, mai mult ca atât, *recunoașterea vinovăției sau recunoașterea vinovăției parțiale* nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă și nici excepțională, cu atât mai mult, că inculpatul pe parcursul procesului penal nu și-a recunoscut vina.

La fel, în opinia procurorului, nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale nici *vârsta pensionară* a inculpatului sau *caracteristica pozitivă și lipsa antecedentului penal*, precum și *comportarea acestuia în timpul și după consumarea infracțiunii*, deoarece acestea sunt împrejurări obișnuite care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor.

- *inculpatul și avocatul acestuia, Arnaut Al-dru*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, menționând în acest sens că, la adoptarea soluției sale instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel, iar în cadrul ședinței de judecată, ca probe noi au fost prezentate un șir de acte asupra cărora instanța, deși le-a acceptat, nu s-a expus în decizia sa. Totodată, sentința de condamnare menținută prin decizia instanței de apel se bazează pe un șir de acte, care au servit ca probe de învinuire a lui Vîhodeț N., însă de către instanța de judecată aceste acte au fost anulate.

Prin urmare, în opinia recurenților, o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 septembrie 2015, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia instanței de apel și a fost dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea deciziei adoptate instanța de recurs a menționat că, la examinarea cauzei în ordine de apel, de către instanță nu au fost respectate întocmai prevederile art. 414, 417 alin. (1) pct. 8) și 101 Cod de procedură penală, deși sunt obligatorii, iar nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, astfel decizia urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Prin urmare, instanța de recurs a menționat că, potrivit procesului - verbal al ședinței de judecată din 15.07.2014 (f.d. 26, Vol. II), avocatul inculpatului a solicitat anexarea la materialele cauzei a unor probe noi: - hotărârea Judecătoriei Taraclia din 17.02.2014, potrivit căreia a fost anulată decizia nr. 052, din 30.07.2010 a Consiliului local al s. Musaitu, prin care a fost pus la licitație terenul cu suprafața de 25 ha și copia cererii de chemare în judecată înaintată de Primăria s. Musaitu împotriva lui Harin V. și conform aceluiași proces-verbal, instanța de apel a admis demersul avocatului anexând la materialele cauzei actele prezentate (f.d.18-23, Vol. III).

Însă, lecturând textul deciziei contestate, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel în motivarea soluției sale nu face o analiză a actelor menționate supra, mai mult ca atât, într-o parte a motivării indică că *„faptul prezentării hotărârilor judiciare în cauze civile nu eliberează pe inculpat de răspundere penală”*, iar pe de altă parte precizează că *„ulterior au fost înlăturate consecințele infracțiunii fiind adoptate hotărâri judecătorești de anulare a actelor ilegale”*, fiind puse la baza stabilirii pedepsei și de aici reiese o poziție neclară a instanței de apel referitor la actele prezentate de avocat, ceea ce duce la o motivare abstractă și de fapt contradictorie a situației de fapt.

De asemenea, o poziție neclară a instanței de apel apare și în cazul încadrării acțiunilor inculpatului, pe de o parte se indică că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 328 alin. (2) lit. b), d) Cod penală, însă de fapt menține sentința de condamnare în baza art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal.

În același context, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel fiind de acord cu poziția instanței de fond, face o interpretare superficială și nu motivează concret care este de fapt statutul inculpatului, or, instanța de fond indică în partea constatatoare că *„(...) Vîhodeț N. executând funcția de primar, adică fiind persoană ce exercită o funcție responsabilă publică (...)”*, pe când instanța de apel indică că acesta *„este persoană ce exercită o funcție de demnitate publică”*, prin urmare apare o contradicție nesoluționată de instanță, ultima fiind obligată să-și motiveze soluția și să facă trimitere la actele normative ce reglementează statutul persoanei ce deține funcția de primar. În aceeași ordine de idei s-a specificat că, anume calitatea specială a subiectului prevăzut la art. 328 Cod penal, este ceea ce deosebește infracțiunea prevăzută la lit. b) alin. (3) art. 328 Cod penal de infracțiunea specificată la alin. (1) art. 328 Cod penal.

În continuarea celor menționate, instanța de recurs a relevat și faptul că acțiunile lui Vîhodeț N. au fost încadrate și în baza lit. d) alin. (3) art. 328 Cod penal, adică „*soldate cu urmări grave*”, ceea ce presupune sistarea activității unei întreprinderi, organizații, instituții sau blocarea circulației aeriene, navale, rutiere. În cazul daunelor patrimoniale produse, instanțele de judecată, la stabilirea acestora, trebuie să țină cont de valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, precum și alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei. Atunci când urmările grave nu au expresie patrimonială distinctă, aprecierile urmează să fie făcute pornindu-se de la impactul asupra situației economice, mediului de afaceri și treburile publice, infrastructurii, precum și consecințele generale nefaste.

Astfel, instanța de recurs a conchis și în acest sens o lipsă a motivării din partea instanței de apel referitor la urmările grave survenite în urma săvârșirii acțiunilor de către Vîhodeț N., nefiind specificat care anume sunt aceste urmări grave.

De asemenea, instanța de recurs a constatat încălcări și la capitolul privind individualizarea pedepsei aplicată inculpatului, deoarece instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, astfel, nefiind motivată soluția privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, nu a argumentat care sunt circumstanțele excepționale ale cauzei, ce ar permite aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Reieșind din circumstanțele descrise, instanța de recurs a considerat că, erorile admise de către instanța de apel sunt evidente erori de drept, iar soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel fiind prezente erorile de drept prevăzute în art.427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urma să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlăture erorile menționate și motivele invocate în decizia instanței de recurs, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, inclusiv să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 07 decembrie 2016, au fost admise parțial apelurile declarate, casat sentința Judecătorei Taracia din 21 martie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vîhodeț N. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și eliberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

A fost acceptată retragerea acțiunii civile, înaintate de către reprezentantul Primăriei s. Musait, r-nul Taraclia, fiind dispusă încetarea procedurii în partea respectivă.

10. Instanța de apel apreciind materialele cauzei a considerat că, probele administrate confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, Vîhodeț N. la momentul comiterii infracțiunii a ocupat funcția de primar al s. Musait, r-nul Taraclia, fiind o persoană publică, investită cu drepturile și obligațiile privind exercitarea funcțiilor autorității publice, prevăzute de art. 29 din Legea nr. 436 din 28.12.2006 privind administrație publică locală.

Astfel, instanța de apel a considerat că, inculpatul este o persoană publică și nu persoană care exercită funcția publică de răspundere, reieșind din următoarele circumstanțe.

În conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, prin persoană cu funcție de demnitate publică se înțeleg următoarele categorii de persoane: 1) persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova; 2) sau care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, în condițiile legii; 3) persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale.

De asemenea lista persoanelor, care exercită funcția publică de răspundere, se află și în Anexa Legii privind statutul persoanelor, care ocupă funcții publice de răspundere, nr. 199 din 16.07.2010. Dacă între art. 123 alin. (3) și Anexa Legii privind statutul persoanelor, care exercită funcții publice de răspundere, există o neconsecutivitate legislativă, instanțele de judecată urmează să determine noțiunea de persoană, care exercită funcția publică de răspundere din art. 123 alin. (3) Cod penal.

Astfel, conform prevederilor Codului penal, primarul nu este persoana, care exercită funcția publică de răspundere, dar el este indicat în Anexa Legii privind statutul persoanelor, care exercită funcții publice de răspundere.

În conformitate cu art. 112 alin. (3) Constituția RM, modul de alegere a consiliilor locale și a primarilor, precum și atribuțiile lor, este stabilit de lege,

înseamnă că nu sunt reglementate de Constituție; adică simpla indicație a modului de alegere a primarilor nu se echivalează cu reglementare. În alt caz, interpretarea extinsă, care agravează situația persoanei, duce la încălcarea principiului (art. 3 alin. (2) Cod penal).

Reieșind din circumstanțele sus menționate, instanța de apel a considerat că, Vîhodeț N. nu este subiectul faptei prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece nu este persoana, care exercită funcția publică de răspundere, iar conform legii în vigoare este o persoană publică.

Instanța de apel a constata că, Vîhodeț N. intenționat, depășind în mod vădit drepturile și împuternicirile ce i-au fost oferite, cu încălcarea cerințelor imperative ale legii, și anume art. 77 alin. (5) din aceeași lege, în conformitate cu care darea în arendă sau în chirie a bunurilor din unitatea teritorial-administrativă se fac prin licitații publice, organizate în conformitate cu lege, art. 10 alin. (7), (10) din Legea nr. 1308-XIII din 25.07.97 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului din care rezultă, că pentru arendarea terenurilor proprietate publică se stabilește plata anuală de arendă, care nu poate fi mai puțin de 2% din prețul normativ al terenului arendat, iar în cazul arendării terenurilor prin licitație sau prin concurs, plata anuală de arendă se stabilește la licitație (concurs), însă ea urmează să constituie nu mai puțin de 2% din prețul normativ al terenului arendat, precum și în baza rezultatelor licitației și deciziei comisiei de licitație a primărie s. Musait, r-nul Taraclia din 06.08.2010, în conformitate cu care plata anuală de arendă a terenului de pământ pentru obiect acvatic cu numărul cadastral 8724306259 cu suprafață de 25,18 ha, ce aparține unității teritorial-administrative s. Musait, r-nul Taraclia, a fost stabilită în mărime de 92 000 lei, aflându-se în s. Musait, r-nul Taraclia, pe 10.08.2010, ilegal, din numele Primăriei s. Musait, r-nul Taraclia, la încheierea contractului cu câștigătorul licitației Harin V. pentru arendarea bunului imobil menționat pe 6 ani, a stabilit o altă plată anuală de arendă micșorată în mărime de 16 889,10 lei și a transmis în arendă persoanei menționate bunul imobil cu nr. cadastral 8724306259 cu plata de arendă micșorată, cauzând totodată prejudiciu în proporții mari intereselor publice în urma încălcării grave a cerințelor imperative ale legii sus menționate, actelor normative și atribuțiilor sale de serviciu, precum și prejudiciul în proporții deosebit de mari intereselor publice și nemijlocit primăriei s. Musait, r-nul Taraclia, în sumă totală de 139 973,43 lei, adică diferență dintre plata de arendă stabilită la licitație și în conformitate cu cerințele menționate ale legii și plata de arendă, stabilită de el la încheierea contractului și arenda plătită de arendaș pentru perioada 2010 - 22.07.2013.

Analizând temeinicia învinuirii înaintate inculpatului în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal - *cauzarea prejudiciului în proporții deosebit de mari Primăriei s. Musait, r-nul Taraclia în suma totală de 139 973,43 lei*, instanța de apel a constatat

că, în rechizitoriu nu sunt indicate care anume consecințe grave a suferit primăria și consiliul sătesc, de pe urma faptelor ilegale ale inculpatului.

Totodată, instanța de apel a menționat că, sentința atacată, la fel nu conține o motivare referitoare la presupusele consecințe, care au survenit în urma săvârșirii de către Vîhodeț N. a faptelor ce i se incriminează.

Instanța de apel a menționat că, acțiunile, care au produs consecințe grave presupun încetarea activității întreprinderii, organizației, instituției sau blocarea circulației aeriene, maritime și rutiere. În cazul dacă va fi cauzat un prejudiciu, este necesar de a lua în considerare valoarea, cantitatea și importanța valorică pentru partea vătămată, starea materială și venitul, precum și alte circumstanțe, care esențial influențează asupra stării materiale a părții vătămate.

Când consecințele grave nu sunt precizate, aprecierea lor urmează a fi făcută începând de la influențarea lor asupra situației economice, domeniului de activitate, problemelor publice și infrastructurii, precum și asupra consecințelor negative generale.

Astfel, instanța de apel nu a reținut care consecințe grave în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, întrucât primarul s. Musait, Tașnicenco R. a retras acțiunea civilă înaintate în cauză, în legătura cu faptul, că acțiunile lui Vîhodeț N., privind semnarea contractului de arendă a terenului de pământ ca obiect acvatic, au influențat negativ asupra situației economice a primăriei, însă nu au produs careva consecințe grave, prejudiciului cauzat bugetului local fiind unul considerabil (f.d. 239, vol. III).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, în fapta inculpatului Vîhodeț N. lipsește indiciu de calificare a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele inculpatului privind lipsa în acestuia a infracțiunii, întrucât în cadrul reviziei la primăria s. Musait, r-nul Taraclia, Direcția Teritorială de Inspectarea Financiară a or. Cahul, în luna octombrie 2012 a depistat, că în contractul de arendă a obiectului acvatic din 10.08.2010 a fost indicată suma anuală în mărime de 16 889,10 lei, dar urmează a fi în mărime de 92 000 lei în conformitate cu rezultatul licitației din 06.08.2010. Acest contract de arendă a obiectului acvatic din 10.08.2010 și materialele licitației au fost verificate de Cancelaria de Stat a or. Cahul, Procuratura raionului Taraclia, și nu au fost depistate careva încălcări.

Contractul nominalizat nu a fost anulat, nu a fost contestat prin intermediul instanței de contencios administrativ Taraclia. La examinarea actului de revizie în primăria s. Musait la sesiunea consiliului sătesc a fost adoptată decizia nr. 09/01 din 30.11.2012, contractul de arendă a obiectului acvatic a fost lăsat cu suma de 16 889,10 lei, după cum a fost semnat la 10.08.2010 și înregistrat în OCT Taraclia, dar nu după cum a fost reflectat în actul de revizie din 19.10.2012. La aprobarea bugetului pentru anul 2013 în rubrica "arendă de

destinația agricolă”, arenda obiectului acvatic a fost gajată cu suma de 16889,10 lei, dar nu cu suma de 92 000 lei, după cum este reflectat în actul reviziei din 19.10.2012. Decizia sesiunii consiliului sătesc nr. 10/09 din 14.12.2012, în baza bugetului aprobat pentru anul 2013, calcularea plății de arendă pentru arendarea obiectului acvatic lui Harin V., s-a efectuat în suma de 16 889,10 lei. Prin decizia sesiunii consiliului sătesc nr. 09/2 din 09.12.2013 în baza bugetului aprobat pentru anul 2014 calcularea plății de arendă arendașului Harin V., s-a efectuat în suma de 168 89,10 lei și deciziile sus-menționate nu au fost anulate de Cancelaria de Stat a or. Cahul, procuratura raionului Taraclia prin intermediul instanței de contencios administrativ Taraclia.

Instanța de apel a menționat că, adoptarea deciziilor sus-menționate nu înlătură caracterul infracțional al acțiunilor inculpatului Vîhodeț N., în depășirea intenționată a limitelor drepturilor și atribuțiilor ce i-au fost acordate, cu încălcarea cerințelor imperative a legii și anume a prevederilor art. 77 alin. (5) a Legii ”privind administrație publică locală”, potrivit căreia ”darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, art. 10 alin. (7), (10) Legea privind prețul normativ și modul de vânzare - cumpărare a pământului nr. 1308 din 25.07.97”, prin ce inculpatul a cauzat intereselor publice un prejudiciu în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile avocatului și inculpatului cu referire la achitarea acestuia, deoarece prin hotărârea irevocabilă a judecătoriei Taraclia din 17.02.2014, prin care a fost anulată decizia consiliului sătesc s. Musait nr. 05/2 din 30.07.2010, cu privire la scoaterea terenului de pământ la licitație pentru obiect acvatic (f.d. 18-20, vol. III), or, rezultatele licitației din 06.08.2010 și contractul de arendă a terenului de pământ din 10.08.2010, încheiat în baza licitației, sunt în vigoare, în urmă cărui fapt prin contractul de arendă a terenului de pământ încheiat stabilirea plății pentru arendă într-o sumă mai mică de 16 889,10 lei, decât cea stabilită prin rezultatele licitației, inculpatul a cauzat un prejudiciu primăriei s. Musait în urma plății de arendă care nu a fost primită pe deplin, motiv din care instanța de apel nu a reținut careva temeiuri că, prin hotărârile judecătorești nominalizate au fost înlăturate consecințele dăunătoare sus-menționate ale acțiunilor inculpatului Vîhodeț N.

Reieșind din circumstanțele sus-menționate, instanța de apel a conchis că, Vîhodeț N., fiind primar și-a depășit atribuțiile sale de serviciu, ilegal a stabilit plată anuală micșorată de arendă în mărime de 16 889,10 lei la încheierea, din numele primăriei cu Harin V., a contractului de arendă a terenului de pământ pe termen de 6 ani, prin ce nemijlocit i-a cauzat bugetului local un prejudiciu considerabil în sumă totală de 139 973,43 lei.

Din considerentele expuse supra, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiate argumentele procurorului privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal.

De asemenea, ca fiind neîntemeiate instanța de apel a respins și argumentele inculpatului expuse în apelul suplimentar, or, la depunerea acestuia au fost încălcate cerințele art. 402 alin. (5) Cod de procedură penală, fiind omis termenul de 15 zile.

Astfel, instanța de apel a considerat că, vinovăția inculpatului Vîhodeț N. integral s-a confirmat prin materialele cauzei și acțiunile acestuia, urmează a fi reîncadrate de la art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal la art. 328 alin. (1) Cod penal, adică *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.*

Totodată, instanța de apel a considerat că, sentința de condamnare în privința inculpatul Vîhodeț N. urmează a fi adoptată fără stabilirea pedepsei, cu eliberarea lui de răspunderea penală în *legătura cu expirarea termenului de prescripție a atragerii lui la răspunderea penală.*

Or, în conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 Cod penal, sau al expirării termenului de prescripție.

Având în vedere prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, precum și faptul, că infracțiunea dată a fost săvârșită de către Vîhodeț N., la 10.08.2010, adică 5 ani de la data săvârșirii infracțiunii nominalizate au expirat la 10.08.2015, de asemenea și faptul, că inculpatul, care a săvârșit infracțiunea nu s-a eschivat de la urmărirea penală sau judecată, în perioada indicată nu a săvârșit o infracțiunea nouă, respectiv termenele de prescripție nu au încetat, în legătură cu ce instanța de apel a considerat că, inculpatul urmează să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și urmează a fi eliberat de răspunderea penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție a atragerii lui la răspunderea penală.

De asemenea, în cadrul ședinței de judecată reprezentanții primăriei s. Musait, Tașnicenco R. și avocatul Carafli N. au susținut cererea depusă cu privire la retragerea acțiunii civile și au solicitat acceptarea retragerii acesteia, cu încetarea procedurii respective.

11. Împotriva sentinței și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 07 decembrie 2016, declară recursuri ordinare procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia (oficiul central), Gheorghieva Dora, inculpatul Vîhodeț N. și avocatul acestuia, Aranut Al-dru, care se solicită:

- *procurorul*, casarea totală a deciziei instanței de apel și parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Vîhodeț N. în baza art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții cu caracter administrativ de dispoziție pe un termen de 5 ani, cu menținerea în rest a sentinței fără modificări.

În motivarea recursului declarat procurorul a menționat că, vina inculpatului se dovedește prin probele prezentate de partea acuzării, iar soluția instanței de apel privind calificarea acțiunilor inculpatului conform prevederilor art. 328 alin. (1) Cod penal, sunt pripite și contravin acuzării înaintate.

- *inculpatul Vîhodeț N.*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea recursului declarat, inculpatul menționează următoarele argumente:

- de către instanța de apel a fost ignorat faptul că, în speță deferită lipsește careva prejudiciu;

- prin hotărârea Consiliului sătesc nr. 10/1 din 16.09.2016, primăria s. Musait a conchis asupra retragerii acțiunii civile înaintate în cauză, deoarece acțiunile inculpatului nu au adus nici un prejudiciu localității, astfel, în cadrul ședinței de judecată reprezentanții primăriei, Tașnicenco R. și avocatul Caraflizi N. au susținut cererea cu privire la retragerea acțiunii civile și au solicitat acceptarea retragerii acesteia. Cererea a fost acceptată de către instanță, fapt care exclude existența unor consecințe negative ca urmare a acțiunilor infracționale imputate;

- prezența unui prejudiciu considerabil interesul public sau drepturilor și intereselor protejate ale persoanelor fizice sau juridice este un element indispensabil pentru calificarea unei fapte infracționale, iar absența acestui elimină prezența infracțiunii;

- judecătorul Colev Gr. a avut opinie separată asupra deciziei instanței de apel din 07.12.2016, potrivit cărei, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, iar instanța urma să adopte o hotărâre de achitare;

- în timpul examinării cauzei, instanța de apel a ignorat faptul că, terenul subacvatic cu suprafața de 25,18 ha, cu nr. cadastral 8724306259, face parte din categoria de terenuri din fondul apelor;

- la 30.07.2010 (data adoptării de către Consiliul sătesc a hotărârii nr. 05/2 privind scoaterea la licitație publică și darea în arendă a terenului subacvatic), dreptul de proprietate asupra terenului menționat nu era înregistrat după

Primăria s. Musait, astfel, de către primărie a fost scos la licitație doar o parte a terenului subacvatic - adică, terenul de sub lac;

- potrivit extrasului din registrul bunurilor imobile nr. 8701/10/3765 din 03.08.2010, imobilul a fost înregistrat la 28.08.2008 sub formă de teren, care aparține fondului de apă, înregistrată sub nr. cadastral 8724306259, cu suprafața de 25,8 ha;

- potrivit certificatului de proprietate asupra bunurilor imobile, din 13.05.2011, după organul administrației publice locale a s. Musait, din 11.05.2011 este înregistrat imobilul în formă de teren, care aparține fondului de apă, înregistrată sub nr. cadastral 8724306259 cu suprafața de 25,8 ha și o sistemă hidraulică din două părți, cu suprafață de 11649,4 m și 20990,1 m, astfel, la momentul emiterii hotărârii din 30.07.2010 de către Primăria s. Musait, privind scoaterea la licitație publică și dării în arendă a terenului menționat pentru o perioadă de 6 ani, predestinat crescătoriei de pești, întreținerea și repararea obiectului acvatic, Primăria nu era proprietarul sistemului hidraulic, drepturi asupra căruia le-a dobândit abia la 11.05.2011 și prin urmare nu avea dreptul să scoată la licitație obiectul menționat;

- la momentul încheierii contractului de arendă, lacul se afla în proprietatea SPC "Musait" și nu au putut fi date în arendă persoanelor terțe fără consimțământul proprietarului acestuia;

- potrivit hotărârii Judecătoriei Taraclia, din 17.02.2014, intrată în vigoare la 20.03.2014, decizia Consiliului sătesc a s. Musait, nr. 2/5 din 30.07.2010, a fost anulată ca fiind ilegală, atrăgând după sine anularea efectelor contractelor încheiate, cu revenirea părților în poziția inițială și restituirea arendașului de către Primăria s. Musait a sumelor bănești încasate pentru perioada arenzii;

- din momentul anulării deciziei Consiliului local al s. Musait nr. 05/2 din 30.07.2010, toate deciziile și contractele ulterioare, în special, decizia comisiei de licitație din 06.08.2010, încheiate cu Harin V. la 10.08.2010, nu au efecte juridice;

- costul arendei terenurilor a fost de 2% din valoarea normativă a terenului - 16 889 lei. Astfel, reieșind din aceste 2%, decizia Consiliului sătesc a s. Musait nr. 10/5 din 10.12.2009 „Cu privire la aprobarea bugetului pentru 2010”, valoarea arendei a fost aprobată pentru toate terenurile agricole;-

- potrivit actului din 19.10.2012, privind efectuarea controlului financiar complex în cadrul Primăriei s. Musaitu, decizia Consiliului sătesc a s. Musait nr. 09/01 din 30.11.2012, costul arenzii anuale a terenului subacvatic din 10.08.2010, constituia 16 889 lei;

- bugetele ulterioare ale Primăriei s. Musait, pentru anii 2012 și 2013 au fost, de asemenea, aprobate cu valoarea arendei terenului subacvatic în sumă de 16 889 lei;

- *avocatul Arnaut Al-dru*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului declarat, avocatul menționează că, instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel, iar în cadrul ședinței de judecată, ca probe noi au fost prezentate un șir de acte asupra cărora instanța, deși le-a acceptat, însă nu s-a expus.

Decizia instanței de apel se bazează pe un șir de acte, care au servit ca probe de învinuire a lui Vîhodeț N., care ulterior au fost anulate printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Astfel, în partea motivată a deciziei, instanța de apel a indicat că, „prezentarea hotărârilor în cauzele civile nu-l scutesc pe pârât de răspundere penală (...)”, precizând totodată că, “consecințele infracțiunii comise au fost eliminate printr-o hotărâre judecătorească definitivă”, soluția adoptată fiind una abstractă și vine în contradicție cu situația de fapt.

11.1. Pe marginea recursurilor declarate nu au fost prezentate referințe.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, recursurile declarate de către inculpatul Vîhodeț N. și avocatului acestuia, Arnaut Al-dru, sunt vădit neîntemeiate, iar recursul declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia (oficiul central), Gheorghieva Dora, nu îndeplinește cerințele de conținut, din următoarele considerente.

12.1. *Cu referire la recursurile ordinare declarate de către inculpatul Vîhodeț N. și avocatului acestuia, Arnaut Al-dru*

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Precum a fost menționat supra, recurenții invocă drept temeiuri pentru recurs pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în *pct. 9. al prezentei decizii.*

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței și pronunțării unei noi hotărâri.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus condamnarea lui Vîhodeț N. în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată sentința primei instanțe, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurenți, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată *expusă pe larg în pct. 10. al prezentei decizii*, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către inculpat și avocat prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Cu referire la critica recurenților sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs nu se va expune, or, apelul suplimentar al inculpatului unde se critică vinovăția a fost declarat peste termen (f.d. 5-10, vol. III), astfel, solicitările recurenților de a pune în discuție în instanța de recurs vinovăția sau nevinovăția inculpatului, precum și calificarea faptelor comise de către acesta sunt neîntemeiate, de vreme ce aceste solicitări nu au fost obiectul discuțiilor în instanța de apel, ceea ce la rândul său limitează instanța de recurs ordinar de a verifica legalitatea hotărârii referitor la fondul cauzei.

Revenind la conținut recursurilor declarate, instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiată afirmația apărării precum că, prin hotărârea Consiliului

sătesc nr. 10/1 din 16.09.2016, primăria s. Musait, r-nul Taraclia a conchis asupra retragerii acțiunii civile înaintate în cauză, deoarece acțiunile inculpatului nu au adus nici un prejudiciu localității, fapt care ar exclude existența unor consecințe negative ca urmare a acțiunilor infracționale imputate lui Vîhodeț N., or, prezența prejudiciului nu este condiționată de solicitarea părții civile de a-i recupera dauna, iar retragerea acțiunii civile nu echivalează cu absența prejudiciului în cauză.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiate.

12.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde cerințelor de conținut, conform prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță. Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că acuzatorul de stat, în argumentarea recursului, face trimitere la o serie de evenimente care în viziunea sa sunt încălcări procedurale, admise de instanțe la judecarea prezentei cauze, însă nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac și anume, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care s-a comis la judecarea cauzei de către instanța de apel și în ce constă esența erorii respective.

Astfel, în cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia (oficiul central), Gheorghieva Dora, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul acuzatorului se stat cu circumstanțe de drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuând asupra faptului că autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și anume că, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Vîhodeț N. este componenta infracțiunii prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, pronunțând astfel o hotărâre ilegală, Colegiul conchide că acestea nu sunt erori de drept, care ar putea duce la casarea unei hotărâri judecătorești.

Mai mult ca atât, referitor la chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, Colegiul menționează că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală, desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sunt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu a respectat aceste cerințe obligatorii.

În speță, acuzatorul de stat la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală și în situația dată se impune, inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv, că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Vîhodeț Nicolai*, din motiv că recursul procurorului Procuraturii UTA Găgăuzia (oficiul central), Gheorghieva Dora, nu îndeplinește

cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, iar recursurile inculpatului Vîhodeț Nicolai și avocatului acestuia, Arnaut Alexandru, sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 iunie 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Nadejda Toma